

Naslednjega dne sem šel v pristančice — Porto novo, kjer sem bil pred 18. leti v službi. Tukaj šele človek vidi razliko! Navadno rečemo, da je razlika kot noč pa dan. Toda v tržaškem pristančju je razlika več kot noč pa dan. Ko sem bil leta 1912 v tem pristančju, je bilo toliko prometa, da se je blago nalagalo noč in dan. Vsi magazini so bili polni blaga. Ali sedaj se vidi fašistovsko zavojeno gospodarstvo tako daleč, da si je skoraj težko misliti. Magazini so do malega vsi zaprti, nobenega blaga ni. Le en parnik sem videl, za katerega so nalagali neko blago. Druge pa v nekaj take cvetočem trgovskem pristančju — danes raste trava. Žalostno pa reknemo. Koliko dohodkov je v tem izgubljenih za Italijo, ker je tok trgovine obrnjen v druge kraje. Italija pa nalaga ubogemu ljudstvu take davke, da jih ne more več zmagovati, da nadomešča na izgubljeni trgovini, gre v druge kraje, namesto v Trst.

(Dalje prihajajo.)

TAM SE DOBE NA ŽELJO TUDI VSA USTMENA POJASNILA